

Ἄλλ' ὁ Φαραὼ εἶχεν εὐτυχέστερον καιρὸν μὲ τοὺς βατράχους παρ' ὅτι θὰ ἔχῃς σὺ μὲ τὰς ἀμαρτίας σου, ἀγαπητέ μοι ἀναγνώστα, ἐάν τὰς ἀφῆσῃς νὰ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ θανάτου σου, ὡς θὰ συμβῇ, ἐάν ἐμμένῃς εἰς τὴν κακὴν πορείαν σου καὶ ἐξακολουθῇς κωφεύων εἰς τὰς ἐπιτιμήσεις τῆς συνειδήσεώς σου.

Πολὺ διάφορος εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ εὐσεβοῦς χριστιανοῦ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου, διότι εἶναι ἐν εἰρήνῃ μὲ τὴν συνειδήσιν αὐτοῦ. Ἡ καρδιά του δὲν τὸν κατακρίνει, καὶ διὰ τοῦτο ἔχει ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν Θεόν. Οἱ πόνοι του δύνανται νὰ διασχίζωσι τὸ σῶμά του, ἀλλὰ δὲν ἔχει βάσανα ψυχικά. Ἄν καὶ αἱ ἀμαρτίαι του ᾔναι ὡς τὸ πορφυροῦν, ἡξέυρει ὅτι ἐλευκάνθησαν καὶ ἐγένοντο ὡς τὸ λευκὸν μαλλίον ἐν τῷ αἵματι τῷ χυθέντι ἐπὶ τοῦ σταυροῦ εἰς τὸν Γολγοθᾶν.

Ἐκτὸς τούτου τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν διεφύλαξεν ἀπὸ τὰς κακίας τοῦ κόσμου, καὶ τὸν ἐνίσχυσε νὰ ὑπακούσῃ τὸν Κύριον, τοῦτο δ' ἔχει θαυμαστὸν ἀποτέλεσμα εἰς τὸ νὰ ἐξομαλύνῃ τὴν πρὸς τὸν τάφον ὁδόν. Ὅταν ἐγείρεται ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνός του καὶ ἐπισκοπῇ τὴν ζωὴν του, οἱ ὀφθαλμοὶ του δὲν καίουσιν εἰς τὴν θέαν τῶν ἐνώπιόν του παριστανομένων σκηνῶν, διότι ἡ ἀναθεώρησις δὲν εἶναι ὀδυνηρά. Οἱ διαλογισμοὶ του δὲν διέρχονται δι' ἐρήμων καὶ ἀνύδρων τόπων, ἀλλὰ διὰ πρασίνων λειμῶνων. Ἐνθυμεῖται τὰς Ἀγίας Κυριακάς, τὰς ὁποίας ἐδαπάνησε, τὰς οἰκογενειακάς συναθροίσεις, τὸ παιδίον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐξίδαξεν νὰ προσεύχεται, τὸν νεανίαν ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ὠδήγησεν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς δικαιοσύνης—τὴν ὀρφανὴν ἐκείνην κόρην, τὴν ὁποίαν ἐβοήθησε καὶ οὕτως ἔσωσεν ἐκ τῆς ἀτιμίας. Μόνοι αἱ ἀναμνήσεις αὗται πληροῦσι τὸν νοῦν καὶ κάμνουν τὴν ἔλυσιν τοῦ θανάτου εὐχάριστον καὶ οὕτω τελειώνει τὸν δρόμον του μὲ χαράν.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

—Οὐδὲν ἔργον εἶναι ἄξιον, ὅσῳ ταπεινόν, ὅσῳ ποταπόν, ὅσον βαρὺ καὶ ἂν ᾔναι, τὸ δὲ παιδίον, ἡ ὁ νέος, ἡ ὁ ἀνὴρ, ἡ ἡ γυνή, οἵτινες ἐντρέπονται νὰ ἐργάζωνται, δὲν πρέπει οὐδὲ νὰ τρώγῃσι κατὰ τὸν Παῦλον. Ἀνοίξατε, μικροὶ μου φίλοι, τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν καὶ ἀναγνώσατε περὶ τοῦ Κικινιάτου, ὅταν ποτὲ οἱ Ῥωμαῖοι ἐπῆγαν εἰς τὸν οἶκόν του διὰ νὰ τὸν κάμωσι δικτάτορα, ποῦ νομίζετε ὅτι τὸν εὔρον; Εἰς τὸν ἀγρόν του ὀργάνοντα. Τὸ αὐτὸ ἔπραττε καὶ ὁ Μάρκος Κούριος, ὅστις ἐξεδίωξε τὸν Πύρρον ἐκ τῆς Ἰταλίας, ἐκαλλίεργε καὶ οὕτως τὸν ἀγρόν του.

Περὶ τοῦ μεγάλου Κάτωνος βεβαίως θὰ ἠκούσατε, ὅτι καὶ οὗτος συχνάκις συνεργάζετο μὲ τοὺς δούλους του εἰς τὸν ἀγρόν.

Ὁ Σκηπίων ὁ Ἀφρικανός, ὅστις ἐνίκησε τὸν Ἀννίβαν καὶ κατέκτησε τὴν Καρχηδόνα δὲν ἐντρέπετο νὰ ἐργάζεται.

Ἡ Λουκρητία, μία τῶν εὐγενεστέρων Ῥωμαίων Δεσποινῶν, συχνάκις ἐφαίνετο νήθουσα μεταξὺ τῶν ὑπηρετριῶν της. Μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων προσέτι, ἔχομεν πολλὰ εὐγενῆ παραδείγματα. Ἡ Πηνελόπη ὑφαίνειν ἐπὶ 10 ἔτη.

Ἐτι δὲ εὐγενέστερον παράδειγμα τῶν Ῥωμαίων εὐγενῶν ἔχομεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου καὶ κυρίως εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου Ι. Χριστοῦ, ὅστις ἐπὶ 30 ὅλα ἔτη εἰργάζετο τὴν βουλουργίαν, ἐν τῷ πενιχρῷ ἔργαστηρίῳ τοῦ νομιζομένου πατρὸς του.

—Τὸ τελευταῖον κατόρθωμα τοῦ Ἐδίσσον εἶναι μέθοδος συγκοινωνίας ἀνευ συρμάτων, καθιστῶσα δυνατὴν τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ πλοίων ταξειδεύοντων ἐν τῷ ὠκεανῷ, ὡς καὶ μεταξὺ μεμακρυσμένων χωρῶν εἰς τὴν ξηράν.

—Οἱ Κινέζοι κατασκευάζουν ἀπὸ τὴν τσουκνίδα ὑφασμα διὰ σκηνᾶς κλ.

—Κατὰ τὴν ἐσχάτην ἀπογραφὴν ὁ πληθυσμὸς τῶν Βρετανικῶν Ἰνδιῶν ἀνέρχεται εἰς 287,000,000. Τούτων τὰ 197,634,407 ἀνήκουν εἰς τὴν θρησκείαν τῶν Βραχμάνων. 27,365,264 εἶναι Μουσουλμάνοι. 2,284,191 Χριστιανοί. 5,416,109 Σικ. 1,907,836 Ζαῖνς. 7,101,057 Βουδδισταί. 19,887 Παρσεῖς ἢ πυρολάτραι. 17,180 Ἑβραῖοι. 9,042,083 φυλαὶ κατοικοῦσαι εἰς τὰ δάση καὶ λατρεύουσαι τὰ ζῶα. 289 ἄθιοι, ἄγνωστοί κτλ.

— Ἀλφάβητα. Τὸ ἀλφάβητον τῆς Βερμανικῆς γλώσσης περιέχει γράμματα

τῆς Ἰταλικῆς	19
» Βεγγαλικῆς	20
» Ἑβραϊκῆς, Συριακῆς, Χαλδαϊκῆς καὶ Μαραϊτικῆς	21
» Γαλλικῆς	22
» Ἑλληνικῆς	23
» Λατινικῆς	24
» Γερμανικῆς, Ὀλλανδικῆς καὶ Ἀγγλικῆς	25
» Ἰσπανικῆς καὶ Σλαβικῆς	26
» Ἀραβικῆς	27
» Περσικῆς	28
» Γεωργιανῆς	32
» Ἀρμενικῆς	35
» Ῥωσικῆς	38
» Μοσκοβιτικῆς	41
» Σανσκριτικῆς καὶ Ἰαπωνικῆς	43
» Αἰθιοπικῆς καὶ Ταρταρικῆς	50
	202

—Ἡ δύναμις τοῦ καλῶς συνδιαλέγεσθαι δὲν εἶναι εὐκόλον πρᾶγμα. Πολλοὶ δύνανται νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ συρμού καὶ τῶν ξένων ὑποθέσεων, καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνουσιν τὰς ἀνὰ τὴν πόλιν κυκλοφορούσας φήμας, ἀλλὰ νὰ ὁμιλῶσι φρονίμως, διδακτικῶς, ἐνδιαφερόντως καὶ εὐχάριστως εἶναι ἀρετὴ, εἶναι προσὸν σπάνιον. Ὑποθέτει δὲ καὶ ἀπαιτεῖ προσπάθειαν, παρατήρησιν, σπουδὴν εὐρείαν γνώσιν βιβλίων καὶ ἀνθρώπων καὶ κρίσιν ὀρθὴν περὶ αὐτῶν.

Ὁ Πλάτων ἐξωστράκισεν ἀπὸ τῶν συμποσίων αὐτοῦ τοὺς μουσικούς, διὰ νὰ μὴ παρακωλύωσι τὰ θέλητρα τὰ ἐκ τῆς συνδιαλέξεως. Αὐστυχῶς σήμερον πολλοὶ προτιμῶσι τὴν μουσικὴν τῆς συνδιαλέξεως, διότι αὕτη δὲν παρέχει τὰ στοιχεῖα ἄττια θέλγους καὶ οἰκοδομοῦσι τὴν ψυχὴν.

—Οὐχὶ ἡ εὐτυχία, ἀλλ' ἡ δυστυχία συνήθως ζωοποιεῖ καὶ κρατύνει τὴν πλῆσιν. Ὅταν πᾶν ἄλλο ἀποτυχάνῃ, ἡ τοῦ Θεοῦ φιλόστοργος ἐποπτεία παρίσταται ἐνώπιον ἡμῶν ἀσφαλῆς.

—Περίεργον φυσικὸν φαινόμενον. Εἰς τὸν Νότιον Ἀτλαντικὸν ὠκεανὸν συχνάκις βρέχει ἐπὶ μίαν καὶ ἐπέκεινα ὥραν χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐλάχιστον ἔχνος νέφους εἰς τὸν ὀρίζοντα. Ἐπίσης καὶ εἰς τὸ Νότιον ἡμισφαίριον, ἀλλ' εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ τοιοῦτον εἶναι σπανιώτατον.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Εἰς πόλιν πόλιν ἦτο τὸ ἄγαλμα τοῦ Θεοῦ Δαγῶν;
2. Ποῖαι ἦσαν αἱ πόλεις τοῦ καταφυγίου;
3. Ποῖοι ἦσαν οἱ πέντε βασιλεῖς οἱ κρυφθέντες ἐν σπηλαίῳ;